ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரீஸமேத ஸ்ரீ சந்திரமௌளீசுவராய நம:

ஆர்ய தர்மம்.

दारैः पुत्रैरितरमनुजैः बन्धुवर्गैश्च नित्यं
स्वस्वाभीष्टाकलनविषये पीड्यमानोऽहमेषः ।
संसारेऽस्मिन् वनभुवि दवैः क्लिश्यमानस्समन्तात्
शम्भो मुग्धो हरिण इव हा मार्गहीनो भ्रमामि ॥ १५ ॥

𑌦𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌰𑌮𑌨𑍁𑌜𑍈𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌵𑌰𑍍𑌗𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌕𑌲𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌷𑌃 ।
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌨𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌦𑌵𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍
𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌮𑍁𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌣 𑌇𑌵 𑌹𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌹𑍀𑌨𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌮𑌿 ।

பத்நியாலும், புத்திரர்களாலும், பந்துவர்க்கங்களாலும், மற்றுமுள்ள மித்திரன்முதலானவர்களாலும் ஒவ்வொரு தினமும் தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய கார்யங்களைச்செய்துகொடுக்கவேண்டி மிகவும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டவனுயிருக்கிற நான் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் பெரிய கானகத்தின் மத்தியில் நிற்கும் மானுனது நான்குபக்கங்களிலும் காட்டுத் தீ சூழ்ந்துகொண்டால் எங்ஙனம் அந்த இடத்தைவிட்டு ஒருவிதமாயும் வெளியில் வரமுடியாமல் கஷ்டப்படுமோ அவ்விதம் நானும் இந்த ஸம்ஸாரத்திலிருந்தும் விலகிவரமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறேன்.

ஒருவர் ஸம்ஸாரத்தில் வெகுகாலம்வரையிலிருந்து அதிலுள்ள சுக துக்கங்களை அடிக்கடி நன்கு அனுபவித்து அதினுல் தம் மனத்திற்கு அதிக கஷ்டம் எற்பட்டு அதிலிருந்து விலகி உத்தமமான மோக்ஷஸுகத்தைப் பெறுவதற்குத் தகுதியான மார்க்கத்தில் செல்லவேண்டுமென்கிற விருப்பம் தனக்கிருந்தும் அவ்விதம் நடக்கமுடியவில்லை என்று வருந்துகிறுர். ஹே சம்போ!, ஹே பரமேச்வர! நாலுபக்கங்களிலும் தீயால் சூழப்பட்ட வனத்தின் மத்தியிலிருக்கும் மான் வெளியில் சீக்கிரம் போகவேண்டுமென்று எவ்வளவு யத்னம் செய்தும் முடியாமல் எப்படிக் கஷ்டப்படுமோ, அவ்விதம் நானும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் கஷ்டப்படுகிறேன். ஆகையால் தாங்கள் அனுக்ரஹம்செய்து என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

உபபத்திராதிபர்

ஆர்ய தர்மம்.

விபவ-ஸூ ஆவணி-மீ ௮௨

வேதாந்தஸாரஸங்கிரஹம்.

सर्वतन्त्रस्वतन्त्राय सदाद्वैतात्मवेदिने ।
श्रीमते शङ्करार्याय वेदान्तगुरवे नमः ॥ १ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑍇 ।
ஸ்ரீ𑌮𑌤𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௧ ॥

ஸகலகலைகளுடைய தத்வார்த்தங்களையும் தமக்கு ஸ்வாதீனமாய் செய்துகொண்டவரும், என்றுமழிவில்லாமல் ஏகரூபமாய் விளங்கும் பரமாத்மஸ்வரூபத்தை நன்கறிந்தவரும், அத்வைத வேதாந்தசாஸ்திரத்தினுடைய உண்மைப்பொருளை ஜனங்களுக்குஉபதேசிக்கவேண்டி அவதரித்த குருஸ்வரூபமாயும், ஸகலஐச்வர்யங்களும் நிரம்பியவருமான ஸ்ரீ சங்கரரென்கிற மஹானையும் பொருட்டு வந்தனம்.

योऽवतीर्ण इहाचार्यरूपेण यतिनां मुदे ।
श्रीमन्नारायणं वन्दे तं हरिं करुणानिधिम् ॥ २ ॥

𑌯𑍋𑌽𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣 𑌇𑌹𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍇 ।
ஸ்ரீ𑌮𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

எவர் ஸந்யாஸிகளுக்குவேண்டிய நியமங்களையும் பூஜாக்கிரமங்களையும் உபதேசித்து அவர்களுக்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டுபண்ணுவதின்பொருட்டு ஆசார்யர் என்கிற பெயருடன் இப்புவியில் தோன்றினாரோ, ஸ்ரீநாராயணன் என்று பெயர் வாய்ந்தவரும் கருணைக்கடலாயும், பிரஸித்தமாயும் விளங்கும் அந்த ஹரியை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். (2)

मननाख्यं प्रकरणं वासुदेवयतीश्वरैः ।
रचितं विस्तरेणाद्य संग्रहेण प्रकाश्यते ॥ ३ ॥

மநநாக்யம் ப்ரகரணம் வாஸுதேவயதீச்வரை: ।
ரசிதம் விஸ்தரேணாத்ய ஸங்க்ரஹேண ப்ரகாச்யதே ।

வாஸுதேவர் என்று திருநாமம்பூண்ட ஒரு யதிசிரேஷ்டரால் மனனம் என்று பெயர்பெற்ற விரிவான ஒரு பிரகரணம் இயற்றப் பட்டிருக்கின்றது. அதைச் சுருக்கி ஸாரபூதமான பாகத்தை இங்கு நிரூபிக்கப்படுகிறது. (3)

बालानामुपकाराय ममापि ज्ञानसिद्धये ।
तत्र श्रीबालगोपालकृष्णस्सन्निहितो भवेत् ॥ ४ ॥

பாலாநாமுபகாராய மமாபி ஜ்ஞாநஸித்தயே ।
தத்ர ஸ்ரீபாலகோபாலக்ருஷ்ணஸ்ஸந்நிஹிதோ பவேத் ॥ ௪ ॥

ஒரு பெரியாரால் விஸ்தாரமாக எழுதப்பட்ட விஷயத்தையே நீரும் சுருக்கமாக மறுபடியும் எதற்காகக் கூறவேண்டுமென்றால் பாலாநாம் ஸுகபோதாய=பிறவிப்பிணியையகற்றி உத்தமமான பரமாத்மஸ்வரூபத்தையடையவேண்டுமென்கிற விருப்பங்கொண்டவர்களும், அதிகாரிகளாயும் அதற்குவேண்டிய நெறியறியாமல் கஷ்டப்படுகிறவர்களாயுமிருப்பவர்கள் பாலர்கள். அவ்வித பாலர்களுக்குவேண்டிய ஸாதனங்களைச் சுருக்கித் தெளிவாக அறிவிப்பதே உபகாரமாகும். அந்த உபகாரத்தைச் செய்யவேண்டியும், எனக்கும் திருடமான ஆன்மக்ஞானம் ஸித்திக்கவேண்டியதின்பொருட்டும் இந்தப்பிரகரணத்தை வெளியிட முன்வந்தேன். யாதொரு இடையூறுமின்றி உமதிஷ்டம் ஸித்திக்குமாவென்றால் ஸித்திக்குமென்று அறிவிக்கிறார். நல்ல கார்யத்தில் எமது முயற்சியிருப்பதால் அதைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டியது ஸ்ரீ பகவானுடைய கடமையாகையால் இந்தக் கார்யத்தையும் ஸ்ரீபாலகோபால கிருஷ்ணனென பகவான் என் ஹிருதயத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டு பூர்த்தியாகும்படி செய்வார். (4)

தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்று பெயர்பெற்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்குள் மோக்ஷமென்பதே முக்யமான புருஷார்த்தமாகும். அதுவே என்றும் அழிவில்லாததென்றும், நித்யமென்றும், அதைப்பெற்றவன் மறுபடியும் திரும்பிவரமாட்டான் என்றும் சுருதி கூறுகின்றது. மற்றுமுள்ள மூன்றுகளும் இவ்விதமில்லை. அநித்யங்களே. இக்கருத்தையே இவ்வுலகில் கர்மாவால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பலமானது எப்படி அனுபவத்தால்

நாசத்தையடைகிறதோ, அவ்விதம் தர்மம், அர்த்தம், காமம் இவைகளால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட புண்யமும் போகத்தால் நாசத்தையடைகின்றது என்று சுருதியிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மிகவும் சிறந்ததாகக் கூறப்பட்ட மோக்ஷமென்கிற புருஷார்த்தமும் பிர்மக்ஞானத்தினாலேதான் ஸித்திக்கும். சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்ட இலக்கணத்தோடு கூடியபிரும்மஸ்வரூபத்தைநன்கறிந்தவன் தான் மிருத்யுவென்கிற இயமனை ஜயிக்கிறான் என்றும், மோக்ஷத்தைப் பெறுவதற்கு பிர்மஸ்வரூபத்தை நன்கறிந்தாலன்றி வேறு மார்க்கம் கிடையாதென்றும், பிர்மஸ்வரூபத்தை நன்கறிந்தவன் சிறந்ததான மோக்ஷபதத்தையடைகிறானென்றும் மறைகள் போதிக்கின்றன. அந்த பிர்மஸ்வரூபத்தை அத்யாரோப அபவாதங்களால் அறியவேண்டும். ஒரு வஸ்துவில் வேறான ஒரு வஸ்துவை நாம் ஆரோபணம் செய்துவிட்டால் ஆரோபிதமான வஸ்துவை விலக்கிவிட்டு அதற்கு அதிஷ்டானமான உண்மையான வஸ்துவை எப்படியறிகிறோமோ, அவ்விதம் பிர்மஸ்வரூபமும் அத்யாரோபாபவாதங்களால்தான் அறியமுடியும். இக்கருத்தையே

अध्यारोपापवादाभ्यां ज्ञातव्यस्तत्त्वनिर्णयः ।

அத்யாரோபாபவாதாப்யாம் ஜ்ஞாதவ்யஸ்தத்வநிர்ணய: ।

என்று ஒரு பெரியாரும் வெளியிட்டிருக்கிறார். ஆகையால் மோக்ஷத்தைப் பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு அத்யாரோபாபவாதக்ஞானம் அவச்யம் வேண்டும். ஆகையால் அவைகளை விசாரிக்கிறோம். (இன்னும்வரும்)

உபபத்திராதிபர்.

பத்ரிகாபிமானிகளுக்கு ஒரு விக்ஞாபநம்.

பத்திரிகாநேயர்களே !

நமது ஆசார்யாளின் அனுக்கிரஹத்தால் நடைபெற்று வருகின்ற நமது ஆரியதர்மத்திற்கு பன்னிரெண்டாண்டு நிறைந்துவிட்டதென்று நான் எழுதாமலே தெரிந்திருக்கும். இப்பவும் பன்னிரண்டு வருஷங்களாக நமது ஆரியதர்மமானது இக்கலியில் செழித்தோங்கி; அப்போதைக்கப்போது ஏற்படும் சந்தேகங்களை நிவர்த்தித்தும், வர்ணாச்ரமதர்மங்களைப் புகட்டியும், நமக்கு அளவிலா ஆனந்தத்தையும் அளித்து வந்திருக்கின்றது. மேலும்,

இவ்வருடமும் பத்திரிகாநேயர்களனைவரும் நமது ஆரியதர்மத்தைக் கைவிடாது ஆதரிக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பின்னும், நாம் நமது ஆரியதர்மத்திற்குச் சந்தாதாரை அதிகமாகப் பெருகும்படிச் செய்தால், நமது பத்திரிகையானது இன்னும் அதிகமாக விருத்தி அடைந்து கொண்டுவரும். மேலும் ஒரு பாஷையானது விருத்தியடைய வேண்டியிருந்தால், பத்திரிகையின் மூலம்தான் ஆகவேண்டும். மேலும், மேல் நாட்டார் பாஷையானது விருத்தியடைய காரணம் என்ன? எல்லாம் பத்திரிகையால்தான். நம்மவர் கணக்கில் அவர்கள் கோடியில் ஒரு பங்கு உளரோ! இல்லையோ! நாம் அறிகிலோம். ஆனால் அவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவ்வளவு பேர்களும் பத்திரிகையை ஆதரிப்பவர்கள்தான். அவர்களில் எவ்வளவோ பத்திரிகைகள் இருந்தும், ஒவ்வொன்றும் 10000 சந்தாதார்களுக்குக் கீழ்பட்டதாக இருக்கவில்லை. அந்தோ! பரிதாபம்! நம் வர்ணாச்ரம தர்மத்தை எடுத்துக்கூறும் பத்திரிகை இந்தஆரியதர்மம் ஒன்றுதான். இந்த ஆரியதர்மம் ஒரு பத்திரிகையாக இருந்தும் (1000) ஆயிரம் சந்தாதாரைக் கூடப் பெறவில்லை. நமக்கு தர்மத்தைப் புகட்டுகின்ற இந்த ஆரியதர்மத்தைக் கைவிட்டால் நாம் தர்மத்தை இழந்தவர்களாவோம். ஆகையால் நமது பத்திரிகாநேயர்களனைவரும் ஆரியதர்மத்தைக் கைவிடாது ஆதரித்து, இன்னும் மற்றவர்களையும் வாங்கும்படி தூண்டி, பத்திரிகையை மேல் மேலும் பெருகும்படி செய்து ஆசாரியாளின் அனுக்ரஹத்திற்குப்பாத்திரமாகுமாறு கோருகிறேன். மேலும், பத்திரிகையை ஆதரிப்பவர்கள் தாங்கள் மாத்திரம் தனியே படிக்காமல் தன்னோடு சேர்ந்த பந்துக்களையும், மித்திரர்களையும், ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கு நன்றாக வாசித்துக்காட்டி, அதன் பெருமையைத் தெரிவித்தால் வாங்காதார் யாருமிலர். பின்னும், நாம் வாசிக்கும்போது நம்மவர்கள் யாராவது வந்து இதென்ன பத்திரிகை என்று கேட்டால், நாம் வாசித்ததற்குப் பங்கம் ஏற்படுமென்று பயந்து இதுஸம்ஸ்கிருதம்என்றுசொல்லிவிட்டால், ஸம்ஸ்கிருதம் நமக்குப் புரியாது என்று வந்தவர்களும் போய்விடுகிறார்கள். ஆகையால் பத்திரிகாநேயர்கள் நமது ஆரியதர்மத்தின் மேல் தயவுசெய்து பத்திரிகையை யாவருக்கும் வாசித்துக்காட்டுமாறு வந்தனத்துடன் கூறுகிறேன். எல்லோரும் கூடி முயற்

சித்தால் இது நடவாத காரியமல்ல. இதையே ஒரு பெரியாரும் கூறியுள்ளார்.

उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मीः ।

உத்யோகிநம் புருஷஸிம்ஹமுபைதி லக்ஷ்மீ: ।

தான் முயற்சித்த காரியத்தில் ஊக்கமுடைய புருஷச்ரேஷ்டனை லக்ஷ்மியானவள் அடைகிறாள். தான் ஆரம்பித்த காரியத்தை முடித்தவனாக ஆகிறான். நேயர்களே! நாம் நமது ஆரியதர்மத்திற்கு சந்தாதாரை அதிகமாக்கி, பத்திராதிபருக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணினால், பத்திரிகையானது வாரம் இருமுறையாகவோ அல்லது தினப்பதிப்பாகவோ நடக்கிறதற்குக் காரணமாகும்.

மேலும், பத்திராதிபரும், உபபத்திராதிபரும், வர்ணாச்ரமதர்மங்களையும் நாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய கர்மானுஷ்டானங்களையும், செய்யவேண்டிய காலங்களையும், நன்கு உணர்த்திவருகின்றனர். தவிரவும் இதுவரை இந்த ஆரியதர்மம் இல்லாவிட்டால் நம் வர்ணாச்ரம தர்மங்கள் எல்லாம் பஞ்சாகப்பறந்து போயிருக்குமென்பதில் சிறிதேனும் ஐயமில்லை. இப்போது எல்லோரும் நவீன நாகரீகத்தில் விளையாடுகிறதினால் நன்கு கர்மாக்களை அனுஷ்டிப்பதில்லை. பெரும்பாலும் ஜனங்கள் இந்தக்கர்மாவை எதற்குச் செய்கிறோம். இதன் பயனென்ன என்று விசாரிப்பதும் இல்லை. எல்லாம் கலியின் பிரபாவமென்று நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இதற்கு உதாஹரணமாகக் கீழ் எழுதப்படும் கதையைக் கவனிப்பாம்.

ஒரு ஊரில் ஒரு பிராம்மணர் இருந்தார். அவர் தம் பால்யம் முதற்கொண்டு நன்குபடித்து கவர்ன்மெண்டில் ஒரு உத்தியோகத்தைப் பெற்று, வயது சென்றபிறகு பென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டு இருந்துவந்தார். அவருக்கு ஒரு புதல்வன் இருந்தான். அந்தப் பிராம்மணன் தன் பையனுக்கு உபநயனம் செய்வதின் நிமித்தமாகத் தன் புரோஹிதரை வரவழைத்து என் பையனுக்கு உபநயனம் செய்வதாக உத்தேசித்து இருக்கிறேன். தாங்கள் எல்லாவற்றையும் செவ்வனே நடத்தல் வேண்டும். ஆனால் வைதிக கார்யங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களுக்கு ஒரு ஜாப்தா பதிந்து கொடுத்துவிட்டால் நான் தயார் செய்து வைத்துவிடுகிறேன். ஏனென்றால் என் பந்துக்கள் நடுவில் நீர் அதைக்கொடுங்கள்,

இதைக் கொடுங்கள் என்று கேழ்க்காமல் இருப்பீர்களென்றே இந்தமாதிரி செய்யச்சொல்லுகிறேன். மேலும் ஜாப்தாவில் ஒன்றையும் மறந்துவிடாதேயும். சமயத்தில் மறந்துவிட்டேன் என்ருல் எனக்கு உம்மிடத்தில் கெட்டகோபம் வரும் என்று சொல்லி புரோஹிதரிடத்தில்ஒருஜாப்தா ஒன்றுவாங்கிக்கொண்டு அனுப்பி விட்டான். பிறகுஉபநயனதினமும்வந்தது. புரோஹிதரும்ஜாப்தாப்படிவந்த சாமான்களை வைத்துக்கொண்டுகர்மாக்களைநடத்தி,கிருஹஸ்தனிட,த்தில் இப்போது பிரம்மோபதேசம் செய்யவேண்டுமென்ருர். உடனே கிருஹஸ்தன் ஏன் நீர் ஜாப்தாவில் எழுதவில்லை, எழுதியிருந்தால் கடையில் நான் வாங்கி வந்திருப்பேன். சமயத்தில் அவமானம் செய்கிறீரே என்று புரோஹிதரைக் கோபித்துக்கொள்ள ஆரம்பித்தான். அப்போது அவரைச் சேர்ந்த பந்துக்களில் ஒருவர் அவர்அறியாமையைக்கண்டு,பிரும்மோபதேசம் என்பதை நிரம்பவும் சிரமப்பட்டு அவருக்குத் தெரிவித்தார். இந்த மாதிரி கர்மாக்களை அறியாதார்க்கும் மற்றவர்களுக்கும் இந்தப் பத்திரிகையானது நிரம்பவும் உதவிபுரிகின்றது. இனி மேலாவது நம் நேயர்களனைவரும் நன்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்களென்று நம்புகிறேன். எல்லாம் வல்ல இறைவன் நம் வர்ணாச்ரம தர்மம் செழித்தோங்கும்படி அருள் புரிவாராக.

சுபம்! V. ஜெகதீசசாஸ்திரிகள்,
அகரப்பேட்டை.

சுகவாழ்க்கை.

சுகவாழ்வாக்கை—சுகமான வாழ்வு. இது தூயவாழ்க்கை, இன்பவாழ்க்கை எனவும் கூறப்படும். தூய்மை உடல் தூய்மை, உளத்தூய்மை என இருவகைப்படும். உடல் தூய்மை நீராலும், உளத்தூய்மை உண்மையாலும் உண்டாவதாம். இது பொதுவிதி. இத்தூய்மைக்கு மேட்டுப்பாங்கான நிலத்திலும், காற்ருேட்டமுள்ள இடத்திலும் வாசம் பண்ணுதல், நல்ல நீரைப் பருகுதல் முதலிய வேறு பல சுகாதாரவிதிகளும் உண்டு. அவற்றுள் உழைப்பு, உண்டி, உறக்கம் என்ற மூன்றுமே பெரிதும் இன்றியமையாதன.

உழைப்பு—உழைத்தல்-வருந்தி முயலுதல். உழைப்பில்லாத உடல் வேலை இன்றி வறிதே விடப்பட்டிருக்கும் இயந்திரம்போல பழுதாகவேண்டியதே. ‘பழக்கத்தில் இல்லாத பண்டம் பாழ்’ என்பது பழமொழி. உழவு, கைத்தொழில் முதலியவற்றைச் செய்பவர் உடல் வன்மை மிக்கவராக இருக்கின்றனர்; நோயின்றி இன்புறுகின்றனர்; நீடிய ஆயுளைப்பெற்று வாழ்கின்றனர். அங்ஙனமின்றி வாழ்பவர் யாண்டும் நோய் வாய்ப்பட்டு வருந்துவர்; எப்பொழுதும் வைத்தியரை நாடி அலைவர், மருந்தும் கையுமாகத் திரிவர். இங்ஙனம் வாழ்வதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம் அல்லவா? நன்றாய் உழைக்காதவர்க்கு உண்ட உணவு ஜீரணமாகாது. அன்னார் உயிர்தாங்கிக் கிடக்கும் சோற்று மூட்டைக்குச் சமமாவர். அவர்க்குச் சுகமேயில்லை. ஆதலின், சுகவாழ்க்கையை விரும்புவோர் நன்றாக உழைத்தல் வேண்டும்.

உழைத்து உயிர்வாழ வேண்டாதவர்கள் என்ன செய்வது? அவர்கள் செயத்தக்கனவும் உண்டு. அன்னார் காலை மாலைகளில் சில மைல்களேனும் விரைவாக நடந்து வரல் வேண்டும். சிலமைல்கள் விரைந்து ஓடியும் பழகலாம், இவற்றால் நல்லகாற்றை உட்கொள்ள இயலும். அன்னார், கண்களுக்கு இனிமையையும் குளிர்ச்சியையும் அளிக்கும் தோட்டங்களைப் பயிர் செய்யலாம். நாள்தோறும் படுக்கையை விட்டு எழுந்தவுடன் கசரத்துச்செய்யலாம். சில்லரைக் காரியங்களை முடித்துக்கொண்டு குளிர்ந்த சுத்தமான நீரில் மூழ்கிவிட்டுப் பிராணாயாமம், சூரிய நமஸ்காரம் முதலியவைகளைப்பண்ணலாம். சுகவாழ்க்கைக்கு மேலானவழி பிராணாயாமமே.

இங்ஙனம் உழைப்பவர் நல்ல காற்றை வேண்டிய அளவு உட்கொள்பவர் ஆவர். காற்றுத்தான் உதிரத்தைச்சுத்தஞ்செய்வது. உதிரம் சுத்தமாகவே இருக்குமானால் நோய் என்பதே அணுகமாட்டாது. நோயற்ற வாழ்க்கையே சுகவாழ்க்கை. நோயற்ற வாழ்வே குறையற்ற செல்வம்.

சுக வாழ்க்கையை வேண்டி உழைப்பவர் பின்னும் செய்ய வேண்டியதும் உண்டு. அதுதான் உணவு விஷயத்தில் பெரிதும் கவனமாயிருத்தல். ‘சுவை மிகுந்ததாயிருக்கின்றது’ என்றோ, ‘இலகுவில் கிடைக்கின்றது’ என்றோ தலையணைக்குப் பஞ்சைத் திணிப்பதுபோல்எப்பொழுதும்உண்ணும் வேலையாகவேஇருத்தல்

கூடாது, அஃது அஜீரணத்தை உண்டுபண்ணி நோயினைப் பெருக்கும். அன்றியும், அது காலன்கையில் தன்னைக்காட்டிக்கொடுப்பதும் ஆகும். 'மீதூண் விரும்பேல்' என்பது ஔவையார் வாக்கு. சிறிது அஜீரணம் ஆனாலும் 'லங்கணம் பரம ஔஷதம்' என்றபடி பட்டினி கிடத்தலே நல்ல மருந்தாம். நமது பெரியோரும் பல பட்டினி விரதங்களை உண்டு பண்ணியிருக்கின்றனர். "நாம் உலகமே கிடைப்பதானாலும் பசித்தாலன்றி உண்ணமாட்டோம். இந்நிலையில் நமனார்க்கு எம்மிடத்தில்வேலை யாது இருக்கின்றது?" என்பர் தேரையர். ஒரு போது உண்பவர் 'யோகி' எனப்படுவார். இருபோது உண்பவர் 'போகி' எனப்படுவர். மூன்றுபோது உண்பவர் 'ரோகி' எனப்படுவார். நான்குபோது உண்பவர் 'உடல் விட்டுபோகி' எனப்படுவார். ஆகவே, சுகவாழ்க்கையை விரும்புவோர் "எந்நாளும் பசித்தபொழுது உண்பது, வேண்டியஅளவே உண்பது, கால இயல்பு, தேக இயல்புகளோடு மாறு கொள்ளாத உணவுகளை உண்பது; சுவை, வீரியங்களால் கெடாத சுத்தமான உணவுகளை உண்பது" என்ற இவற்றில் சிறிதும் தவறுதல் கூடாது. இயன்ற அளவு நாவை அடக்கியே பழகல் வேண்டும்.

இக்கூறியாங்கு உழைத்து, உண்டு வாழ்பவர் தமது சுகத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள நன்றாய் உறங்கவும் வேண்டும். உறக்கமே கஷ்டப்பட்டு உழைத்த உறுப்புக்களை மீட்டும் வன்மையுறச் செய்வது. பகலில் ஓடி ஆடி உழைத்து வருந்திய உறுப்புக்கள் இரவில் உறக்கத்தில் அமைதி உற்றுக் கிடக்கின்றன தாங்கள் இழந்த பலத்தைத் திரும்பப் பெருகின்றன. நன்றாய்த் தூங்காவிட்டால் உறுப்புக்கள் மறுபடியும் தாங்கள் செய்யவேண்டிய வேலைகளைச் செய்யமாட்டா. நன்றாய்த் தூங்க விரும்பியவர் மனத்தே சிறிதும் கவலையை வைத்துக்கொள்ளலாகாது. "கவலை கொண்டார்க்குக் கண்ணுறக்கம் வாராது" என்பது பழமொழி. படுக்கையிலே கிடந்து புரண்டு கொண்டும், கனுக்கண்டுகொண்டும் இருப்பது நல்ல உறக்கமாகாது. பகலில் உழைத்து இரவில் உறங்காதவர் மறுநாள் சோம்பேறியாக இருப்பர். சோம்புத்தனம் மூதேவிக்கு இருப்பிடம். இதனை விரும்புவது அறிவுடையோர்க்கு அழகாகுமா? ஆகாதல்லவா ? ஆதலின், ஒவ்வொருவரும் "ஒன்றையும் அறியாமல் நன்றாய்த் தூங்கினேன்" என்று விழித்

தெழுந்தபின் சொல்லுமாறு அவ்வளவு நன்ருகத்தூங்கவேண்டும், எக்காரணங்கொண்டும் பகலிலே தூங்குதல் கூடாது. “நாம் பகலிலே உறங்கமாட்டோம். நம்மிடத்திலே நமனுர்க்கு என்ன வேலை இருக்கின்றது ?” என்ருர் தேரையர்.

ஆகவே, சுகவாழ்க்கையை விரும்புவோர் நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழ உழைத்தல் வேண்டும். நன்ருய் ஜீரணமானபிறகு வேண்டிய அளவே உண்ணல் வேண்டும். உழைத்த உறுப்புக்கள் களைப்பு நீங்கி வன்மையைப் பெறுமாறு உறங்கல் வேண்டும். இவையே சுகவாழ்க்கைக்கு உற்றன. இவை கைவரின் சுகவாழ்க்கைக் குறிய எஞ்சிய அனைத்தும் கைவரும். வாழ்க்கையும் இனிதாம்.

தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

𑌸𑍁நீதிமாலிகா.

॥ सुनीतिकुसुममाला ॥ 𑌸𑍁𑌨𑍀𑌤𑌿𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌮𑌾𑌲𑌾 ॥

येसीग्बर्णलिति प्रसिद्धसुमति श्रीहूणदेश्यप्रभो-
रुत्साहस्य वशंवदेन रचिता धर्मार्थकामार्थिनाम्।
बालानां सुखबोधनाय सरळश्लोकोत्पलैर्गुम्फिता
कण्ठालङ्कृतिरस्तु सर्वसुदृशां सा नीतिमालाऽधुना ॥ १ ॥

𑌯𑍇𑌸𑍀𑌗𑍍𑌬𑌰𑍍𑌣𑌲𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍁𑌮𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑍂𑌣𑌦𑍇𑌶𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰
𑌭𑍋𑌰𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑌂𑌵𑌦𑍇𑌨 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍
𑌥𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌰𑌳𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋
𑌤𑍍𑌪𑌲𑍈𑌰𑍍𑌗𑍁𑌮𑍍𑌫𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌦𑍃𑌶𑌾𑌂
𑌸𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌾𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 । ॥ க ॥

யேஸீக்பர்ணல் (Asicburnal) என்று பிரஸித்தரும் நற்புத்தியுள்ளவருமான ஆங்கிலேய பிரபுவின் உத்ஸாஹத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட வெங்கடசுப்பிரமணியதீக்ஷிதரால், அறம், பொருள், இன்பம் இவைகளை விரும்பிக் கற்றுணரும் வாலிபர்களுக்கு எளிதாய்

போதிப்பதற்காக, இப்போது எளிய நடையுள்ள செய்யுட்களாகிற உத்பலங்களால் தொடுக்கப்பட்ட சிறப்புற்ற நீதிமாலையானது எல்லா நல்லறிவுள்ளவர்களின் கண்டாபரணமாக இருக்கட்டும்.

अप्पय्यदीक्षितशिखामणिवंशसारमुक्ताफलेन कविमार्गविचक्षणेन ।
अप्पाभिधानशिशुना रचितेयमार्यैरङ्गीकृता भवतु धर्मसरोजमाला ॥२॥

அப்பய்யதீக்ஷிதஶிகாமணிவம்ஶஸாரமுக்தாபலேந கவிமார்கவிசக்ஷணேந । அப்பாபிதாநஶிஶுநா ரசிதேயமார்யைரங்கீக்ருதா பவது தர்மஸரோஜமாலா ॥ ௨ ॥

அப்பய்யதீக்ஷிதச்ரேஷ்டரின் வம்சமாகிற மூங்கிலில் உதித்த முத்தாயும், கவிகளின் வழியில் நிபுணராயுமுள்ள அப்பா என்று வழங்கப்படுகிறவருமான சிறுவனால் இயற்றப்பட்ட இந்த தர்மங்களாகிற புஷ்பங்களின் மாலையானது ஆரியர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாக ஆகட்டும்.

बर्णलनामकहूणराजविभुना प्रोत्साहितोऽहं पुरा
प्रोक्तं द्राविडभाषया सुकविना श्रीवल्लभाख्याजुषा ।
धर्मस्कन्धमुदाहरामि सरलैः श्लोकैस्समं टीकया
सन्तुष्यन्तु विपश्चितो गुणकणग्राहेऽपि सान्द्रादराः ॥ ३ ॥

வர்ணல்நாமகஹூணராஜவிபுநா ப்ரோத்ஸாஹிதோऽஹம் புரா ப்ரோக்தம் த்ராவிடபாஷயா ஸுகவிநா ஶ்ரீவல்லபாக்யாஜுஷா । தர்மஸ்கந்தமுதாஹராமி ஸரலை꞉ ஶ்லோகைஸ்ஸமம் டீகயா ஸந்துஷ்யந்து விபஶ்சிதோ குணகணக்ராஹேऽபி ஸாந்த்ராதரா꞉ ॥ ௩ ॥

பர்ணல் என்ற ஆங்கிலேய பிரபுவால் உத்ஸாஹப்படுத்தப்பட்டயான் திருவள்ளுவர் என்ற நற்கவியால் முன் தமிழ்பாஷையில் இயற்றப்பட்ட குறளின் தர்மஸ்கந்தத்தை (धर्मस्कन्ध தர்மஸ்கந்த) உரையுடன்கூடின எளிய செய்யுற்களால் ஸம்ஸ்கிருதமாய் மொழிபெயர்க்கிறேன். குணங்களின் சிறு பான்மையைக் கிரகிப்பதிலும் மிகுந்த ஆதரவுள்ள வித்வான்கள் சந்தோஷிக்கட்டும்.

अप्पय्याध्वरिवंशमौक्तिकमणिः प्रख्यायते योऽष्टमः
यो विश्वेश्वरवाजपेयमखिनो बालाम्बिकागर्भजः ।
सुब्रह्मण्यपदं च वेंकटमुखं यन्नामधेयं विदुः
तस्येयं कृतिरेधतां क्षितितलेष्वाचन्द्रसूर्यंस्थिता ॥ ४ ॥

𑌅𑌪𑍍𑌪𑌯𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌵𑌰𑌿𑌵𑌂𑌶𑌮𑍌𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃
𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌾𑌜𑌪𑍇𑌯𑌮𑌖𑌿𑌨𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌃 ।
𑌸𑍁𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌪𑌦𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌧𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌤𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।

அப்பய்யதீக்ஷிதர் தொடங்கி எட்டாவதாயும் உள்ள யாதொருவர் விசுவேசுரவாஜபேய்ருக்கு வாலாம்பிகையின் கர்ப்பத்தில் உண்டானவரோ, எவரின் பெயரை வெங்கடசுப்பிரமணியர் என்று பெரியோர் அறிவார்களோ, அவருடைய இந்நூலானது சந்திரஸூரியர்கள் உள்ளவரையில் இருந்துகொண்டு, பூபிரதேசங்களில் விருத்தியாகட்டும்.

(தொடரும்)

K. V. சுப்பிரமணியசாஸ்திரீ.

ஸ்ரீ:

ஓர் விஜ்ஞாபனம்.

(1) ஒரு மாஸத்தில் இரண்டுதிதிகள் வந்தால் அதில் இரண்டிலும் மாஸிகம் செய்யவேண்டுமா? அல்லது ஒரு திதியில் மட்டும் தான் செய்யவேண்டுமா?

(2) இதில் ஏதாவது சம்பிரதாயபேதங்கள் உண்டா?

இதுவிஷயத்தை வித்வான்கள் ஆதாரத்துடன் நம் ஆர்யதர்மம்மூலம் பிரசுரிக்கவேணுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ ஸுதர்சனசர்மா,
ஜோஸ்யம், பள்ளத்தூர்.